

[Kirkeministeren.]

sagen, men at ministeriet i skrivelse af 20. september 1972 har godkendt forpagtningen. Der er hverken i ministeriets skrivelse eller under sagens ekspedition rejst spørgsmål om, at forpagteren af præsteembedets skov skulle være akademiker eller have en akademikerlignende uddannelse.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til handelsministeren (24. juni 1974):

„Vil og kan ministeren drage omsorg for, at taksterne for trafikrelevante forsikringer omgående nedsættes?“

(Spm. nr. 304).

Begrundelse.

I lov om prisstop nr. 14 af 16. januar 1974 er der fastsat regler for priser på varer og tjenesteydelser. Til grund for virksomhedernes prisfastsættelse skal benyttes kostprisprincippet. Uagtet ministerens svar til det politisk-økonomiske udvalg på spørgsmål nr. 11 den 11. januar 1974 og den skæve fortolkning heraf i monopoltilsynets meddelelser i nr. 1, 1974, side 43, finder spørgeren det nødvendigt at få afklaret ovennævnte spørgsmål.

I kraft af de nye hastighedsbegrænsninger viser tallene for trafikulykker, at de er faldet med ca. 33 pct. Det er et glædeligt fald, som også bør komme trafikanterne til gode via nedsatte forsikringspræmier. Hensigten med såvel prisstoploven som loven om udbyttebegrænsninger m. v. blev ganske klart motiveret med at sikre faste og rimelige priser på varer og tjenesteydelser. Under tjenesteydelser regnes forsikringer. Kostprisprincippet for forsikringer må være baseret på de aktuelle erstatningsbeløb. Da trafikuheldene er faldet 33 pct., må kostprisen eksklusiv de faste administrationsomkostninger på kort sigt ligeledes være faldet 33 pct. På denne baggrund har ministeren pligt til at kræve taksterne for alle trafikrelevante forsikringer nedsat.

Handelsminister *Nyboe Andersens* svar (2. juli 1974):

Inden for bilforsikringsbranchen har der de senere år været hård konkurrence, som er med til at sikre befolkningen forsikringer til

de lavest mulige præmier. Der er mellem de enkelte forsikringsselskaber ingen aftale om præmiestørrelsen, så der råder på dette område fuldstændig fri konkurrence. Såfremt der forelå sådanne aftaler, ville de være anmeldelsespligtige efter monopollovens § 6, stk. 1. Anmeldelsespligt kan endvidere indtræde efter monopollovens § 6, stk. 2, i tilfælde, hvor en enkelt virksomhed udøver en væsentlig indflydelse på forholdene inden for et bestemt vare- eller tjenesteydelsesområde, men da intet enkelt forsikringsselskab har en sådan monopolstilling på det danske marked, er der ikke sket anmeldelse i henhold til denne bestemmelse.

Såfremt den tendens til fald i trafikulykkernes antal, som synes at kunne spores i den senere tid, viser sig at være udtryk for en mere permanent tilstand, vil den stærke konkurrence mellem forsikringsselskaberne antagelig medføre en regulering af forsikringsforholdene, som kommer forsikringstagerne til gode i form af præmienedsættelser eller på anden måde. Flere selskaber har da også allerede meddelt, at der pågår overvejelser om præmienedsættelser.

Den i spørgsmålet begrundelse omtalte lov nr. 14 af 16. januar 1974 om prisstop er den 24. februar 1974 afløst af lov nr. 59 af 15. februar 1974 om priser og avancer. I den sidstnævnte lovs § 14, stk. 2, er det fastsat, at loven ikke omfatter forsikring.

Der foreligger således ikke mulighed for at kræve forsikringspræmierne nedsat, og der skønnes på grund af den stærke konkurrence heller ikke at være behov for at skabe hjemmel for at stille et sådant krav.

Af *Henning Jensen* (S) til justitsministeren (25. juni 1974):

„Agter ministeren at skærpe reglerne for halmafabrænding yderligere, og overvejer ministeren et totalforbud?“

(Spm. nr. 305).

Begrundelse.

I forbindelse med halmafabrænding i sensommeren 1973 skete der en række ulykker — flere med dødelig udgang. Halmafabrænding har også haft en række miljømæssigt uheldige virkninger samt været til ubodelig skade for dyrelivet på markerne. Det er der-